

Входна
кегина

Згідно з Євангелієм, мешканці міста радо вітали Ісуса, вистилаючи йому шлях своїм одягом і пальмовими гілками. Від цього пішла традиція святкувати цей день, освячуючи гілки — пальмові або, як заведено у нас, вербові.

У ЄВРЕЙСЬКІЙ ТА РИМСЬКІЙ
КУЛЬТУРІ ПАЛЬМОВА ГІЛКА
СИМВОЛІЗУВАЛА ПЕРЕМОГУ, А В
ХРИСТІЯНСЬКІЙ — МУЧЕНИЦТВО.
У ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКІЙ ТРАДИЦІЇ
ВЕРБА ВВАЖАЄТЬСЯ СИМВОЛОМ
ВОСКРЕСІННЯ.

Вербна неділя

У цей день українці приносять до церкви гілки верби, щоб їх освятити. Після служби священник кропить гілки свяченою водою

На виході з храму люди
символічно вдаряють
одне одного освяченою
лозою, примовляючи:

«Не а|б'ю – ьерба|б'є,
за тиждень Великдень»

**Люди бажають один одному:
«Будь великий, як верба,
здоровий, як вода, а багатий, як
земля!».**

**Таким чином вони нагадують
собі й іншим про наближення
Великодня.**

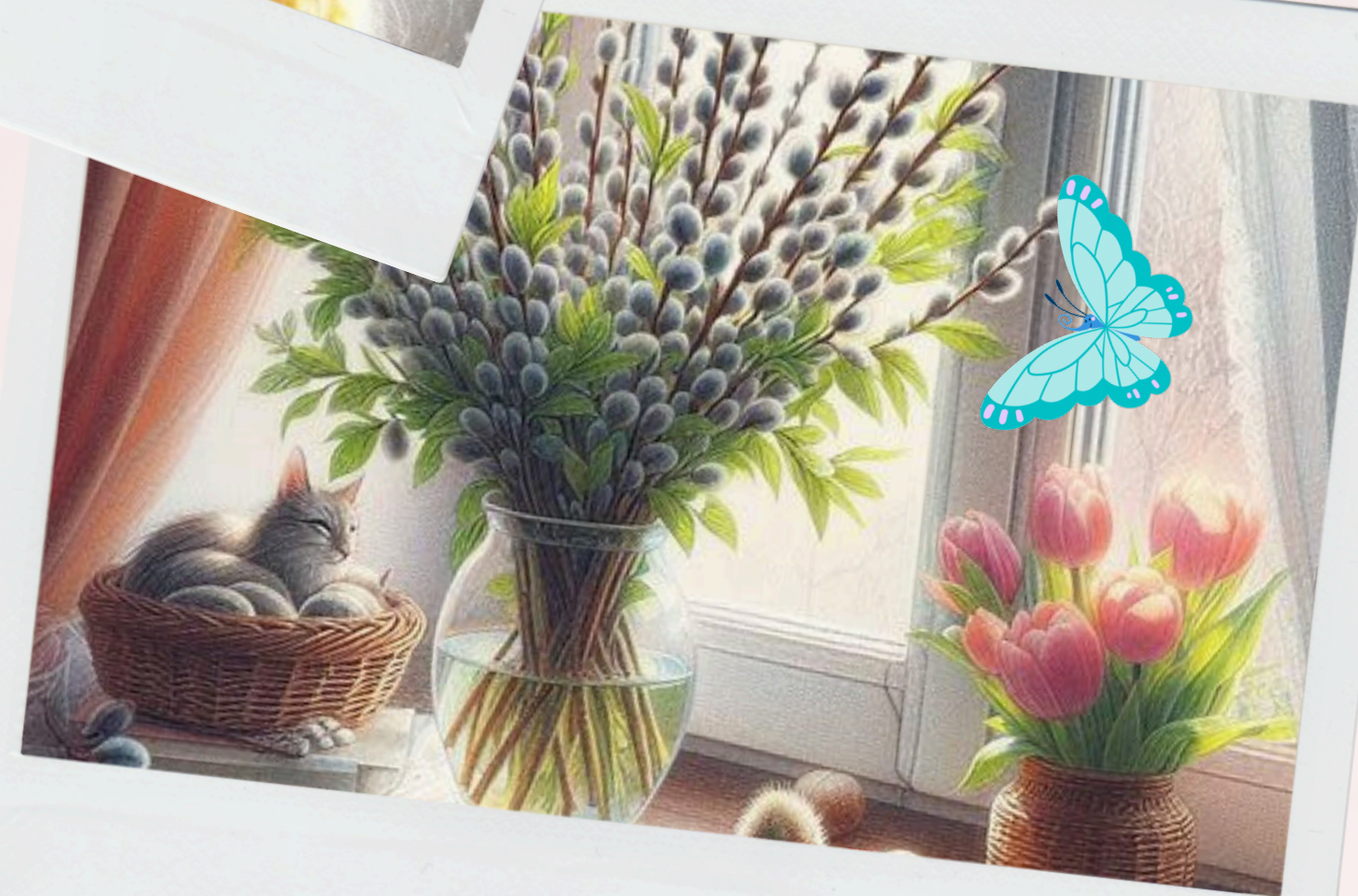
Деякі господарі одразу
після повернення з церкви
садили кілька гілочок
освяченої верби на городі
або в полі – «на славу Божу
та для користі людям».

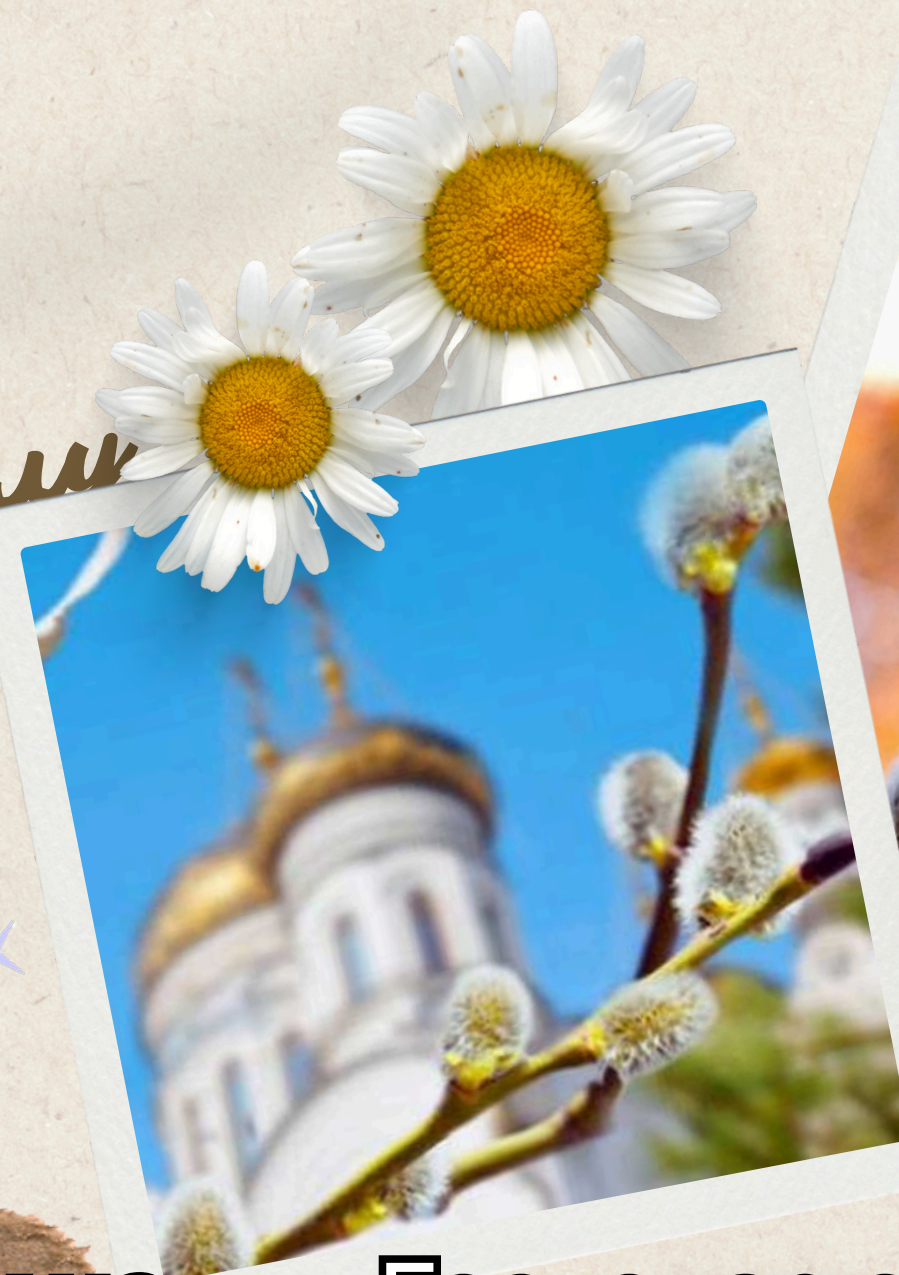

Інші ставили гілки на почесне місце в домі — за іконами.

Вербу з церкви зберігали цілий рік, дбайливо ставлячись до неї, адже викидати її вважалося гріхом — лише спалювати.

Освяченій вербі
притисували особливу силу

Нею вперше виводили худобу на пасовисько, щоб оберегти від злих духів.

Під час граду гілки кидали на двір, щоб захистити оселю від стихії

Господар обходив з вербою своє подвір'я

Також її використовували в народній медицині: зцілювали людей і тварин, варячи її з цілющими травами, відганяючи нечисту силу.

З ВЕРБНОЮ НЕДІЛЕЮ!

**Щастя
і Божественної любові!**